

43de Møde.

Torsdag den 12. December Kl. 1¹/₂.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Som jeg bemærkede i Gaar, kan ogsaa de følgende paa Dagsordenen opførte Sager omtales under denne Sags Behandling.**Ole Hansen:** Efter at Ordførerne for de forskellige Partier i Gaar har udtalt sig om de foreliggende Lovforslag, er det naturligvis ikke min Hensigt at komme ind paa en nærmere Omtale af alle de Lovforslag, vi her har til Behandling. Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger om et af dem, nemlig om Forhøjelsen af Ejendomsskylden. Da vi i Fjor havde Forslag om en Forhøjelse af Ejendomsskylden til Behandling her, udtalte jeg mig derimod og stemte derimod. Jeg gjorde det, fordi jeg ikke kunde se, at denne Forhøjelse af Ejendomsskylden paa nogen som helst Maade ramte efter Skatteevnen. Den rammer heller ikke de saakaldte Krigsindtægter, og dertil kommer det ganske særlige, at der i de senere Aar er lagt en Mængde snærende Baand paa Ejendomsbesidderne baade i By og paa Land. For Byernes Vedkommende viser de snærende Baand sig særlig ved den stedfandne Huslejelovgivning, og det er ret ejendommeigt, synes jeg, at samtidig med, at man bekiager, at der er Boignød til Stede — og det er der jo Grund til at beklage —, og søger at raade Bod derpaa ved forskellige Foranstaltninger, kommer den højtærede Finansminister og foreslaar en Forhøjelse af Ejendomsskatterne, der kun kan virke i ganske modsat Retning. For Landets Vedkom-

mende er der i de senere Aar paalagt Ejendomsbesidderne snærende Baand, dels ved Love, vedtagne af Rigsdagen, og dels ved forskellige Foranstaltninger, truffene rent administrativt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale dette. Jeg vil kun sige, at det forekommer mig ikke, at der er nogen særlig Grund til, som Tilgift til disse snærende Baand, yderligere at forhøje Ejendomsskatterne, tilmed naar disse i de senere Aar særlig paa Landet er gaaet betydeligt op. Jeg tænker her naturligvis paa de kommunale Ejendomsskatter. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at de amtskommunale Skatter, der i 1914—15 udgjorde tilsammen 8 787 000 Kr., i Aaret 1917—18 var steget til 12 394 000 Kr. For indeværende Aar er der sandsynligvis en yderligere Stigning af 2 Millioner i disse Skatter, der jo alene falder paa Ejendommene. Fortsættes denne Udvikling blot et Aar til, vil de amtskommunale Skatter i Løbet af 6 Aar være fordoblede. Det kunde nok tale til Gunst for, at man var noget forsigtig med at paalægge Ejendomsskatter.

Nu skal jeg naturligvis gerne erkende, at med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Ejendomsskylden er Forholdet i Aar noget anderledes end i Fjor. Den højtærede Minister fremhævede ogsaa i Gaar to Grunde til at gaa til en Forhøjelse. Den ene var, at vi udskyder Omvurderingen et Aar, hvorved Staten gaar Glip af den forhøjede Ejendomsskyld, ligesom det ogsaa paavirker Formueskatten. Jeg erkender, at det maa der tages Hensyn til, og derfor skal jeg heller ikke i Aar have noget imod at gaa med til en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem (Dalsgaard), der talte som Ordfører for mit Parti, har Ret, naar han i Gaar fandt, at den Erstatning, som Finansministeren her forlanger, er noget for rundelig. Den anden Grund, som den højtærede Finansminister anførte, var, at det skattefrie Fra-drag her forhøjes for alle Ejendomme. Jeg staar lidt tvivlende overfor, om dette kan siges at være en fornuftig og rigtig Foranstaltning. Jeg hørte meget vel i Gaar, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) var særdeles veltilfreds med denne Forhøjelse. Det ærede Medlem udtalte, at det var en Foranstaltning, som burde træffes af Hensyn til den Værdistig-